

til Ridderhustorget. Ogsaa maa jeg, for en Samlings Skyld, som jeg holder meget af, men alt for ofte forsømmet bede Dem skrive mig en Linie eller to paa *et Blad* til denne Samling, og til en altid *** Erinding for

Deres med udmærket
Agtelse hengivne
C. Molbæch,

- 10 Jeg er, indtil min Afreise uden Tvivel hverdag ved kl. 2 at træffe paa K<un>gliga Bibliotheket eller i Rigsarchivet, og reiser ikke med den store Skare til Upsala.

28 C. J. LÉNSTRÖM – J. V. SNELLMAN 17. & 20.VII
1842
HUB, JVS handskriftssamling

- 20 Skälltorp d. 17

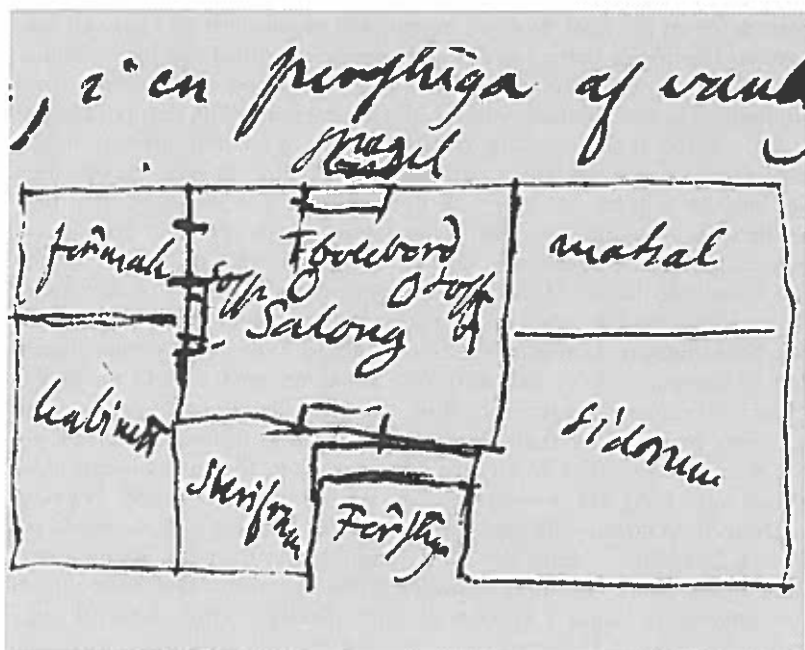
Bästa Vän!

Ifrån Skälltorp skrifver jag dig dessa rader, som torde vara dig af intresse såsom skildrande en för dig kär familjs husliga lif. På Axewalla hed, exercisplats för Vestgötha regementet, går bland andra en väg åt venster, då man kommer från Skara. Man nalkas skogsbrynet. En lång och lummig, ehuru icke linierätt och likartad, allée för oss ned till grunden till den inre gården, som är omkransad af ganska vidkroniga och lummiga träd. Midt framför dig ligger en rödmålad envåningsbyggnad, corp de logiet, på sidorna små hus, det åt venster innehållande Öfverstens 2 expeditionsrum och i vinden två rum, ett för adjutanten, ett för manliga gäster. Det högra huset är ett vagnshus. Hvad nu hufvudbyggnaden angår, så kommer man uppföre en trappa, omgifven på husets båda väggar af doftande kaprifoliehäckar, i en parstuga af vanlig art. Se här en ritning på rummen. Möbleringen och ornamenterna i Salong, förmak, kabinett och skrifrum äro högst smakfulla och eleganta. Man kan icke tänka sig en täckare anordning. Det är Geniets spår äfven i det minsta och lumpnaste.

- 40 I vinden är på ena sidan frökens rum, på den andra ett gästrum för damer.

Kl. 8 drickes gemensamt kaffe, kl. 2 ätes middag 4 rätter och drickes kaffe, kl. 8 drickes the med smörgås. Hästar finnas i park; hvarföre här dagligen åkes. 2 betjenter i livré uppassa. Allt går med ett ord nobelt till. Kärleken mellan familjens ledamöter är hos alla lika stor. Öfversten är en förträfflig karl, den hederligaste man, rättfram, men tillika mycket bildad, berest, och ofta rätt scherzhaftig. Han afgudar sin hustru. Fröken Zelow en fet matrona är husets ekonomiska styresman, näst öfver hushållerskan. Hon är en god, sin syster obeskrifligt älskande, högst bildad qvinna. En adjutant af Sandegren har varit i huset i 7 år och är en beskedlig karl, utan gracer. Till personalen hör nu som resande en Friherrinnan's syster Fru Flach, gift med sin döda systems enkling, en Löjtnant. Hon är ett äkta qvinligt väsende, ser ut som vore hon 30 år, stundom till och med vacker, ehuru hon väl är vida äldre. (Den yngsta systemen är ogift i Skåne). Det gemensamma band,

50

Överste von Knorrings tjänstebostad, 518: 36.

som förenar denna herrliga familj, är den sannaste familjekärlek. – 30
 Friherrinnan tyckes ej må bra, bröstet är lungsigtigt, att döma efter
 hostan. Ovisst torde vara huru länge detta väsende kan sammanhållas
 af den mäktiga intelligensen. Hon dricker nu brunn jemte Fröken Ebba
 hemma. Hon har anförtrott mig att hon har en stor roman färdigt
 renskrifven, i 3 Delar, hvilket arbete systrarne och dottern säga mig
 vara det yppersta hon skrifvit. Jag har af Lundström i Jönköping
 anbud att taga det mot 40 Banco, af Bonnier mot 33.16 Banco.
 Troligen tager Lundström det. Skrifvexling derom är inledd. Hon är
 allt bra dyr, men hon gör det, sade hon, för sin dotters skull, ty för
 hennes räkning insätter hon alla penningar. Hon visade mig äfven en 40
 fortsättning af Ståndsparallellerna och Skizzerna, som dock ännu icke
 äro färdiga. – Hvad familjens förmögenhetsvillkor angår, så sade hon
 mig, att den lefver af Öfverstens lön, samt att något skuld lär finnas,
 men att de aldrig äro behof af pengar och i ekonomisk förlägenhet.
 Också tyckes bostället rendera betydligt, ty det är mycket stort. –
 Fröken Ebba är dig mycket tillgifven, hon har ej nämnt dig, utan att
 berömma dig. Friherrinnan har väl ock gjort det, men dock litet
 moquerat sig öfver ditt »söta» Friherrinnan», »söta» Fröken, tyckt att
 din roman vore för mycket tung och tråkig genom reflexioner och att
 du aldrig borde skrifva vers. Detta är allt det enda, jag hört. För öfrigt 50
 tyckes hon känna sig smickrad af din utomordentliga artighet. Öfversten
 har öfverhopat mig med frågor om din ställning till Finland och din
 framtid, hvilka frågor jag på det för dig fördelaktigaste besvarat.
 Friherrinnan tyckes mig ej vara så hjertlig, som den öfriga familjen.
 Ösprit och förstånd öfverväger. Fru Flach är deremot hjertat sjelf. –

Fröken Ebba har jag scherzat med om, om Baronen, icke för det du sagt det, hvilket jag alldeles förteगत, utan emedan jag hört det äfven från annat håll. Hon lät mig förstå mellan fyra ögon att något var å färde, samt att han i midten af Augusti skulle komma hit, och att hon ansåge honom för en bra karl, hvarom ingen hade något ondt att säga, att han vore en förmögen man. Jag önskade henne af uppriktigt hjerta lycka. Gud vet dock, om icke frieriet skall ske hos pappa och mamma först vid hans ankomst. Kanske veta de alla af det, men dölja det, ty familjen är fin. – Ebba är så uppriktig, rättfram, glad, okonstlad, att man måste
 10 som en vän tycka om henne. Älska är annat. Hon är icke vacker, men det betyder mindre; att hon som opinionen är i Stockh

m och här, skulle vara »besynnerlig», dertill har jag inga spår sett. Det kommer af hennes glada och ogenerade sätt att vara, som icke passar för denna tids konstlade damer. Hon har sjelf sagt mig det. Kanske just deri ligger något som mest bör värderas och som lofvar en tillkommande man en den bästa hustru. Ja måtte lycka och trefnad hvila öfver denna familj! Jag värderar den högt och kan icke annat än med smärta nu skiljas ifrån densamma, troligen för alltid, ty aldrig lär jag mera återkomma till dessa bygder. Det skall bli mig ett oförgätligt minne, äfven fast jag
 20 för dem icke är annat än en lärd Magister, som för curiositetens skull kunde vara rolig att en vecka ha hos sig att conversera med. Nu nog.

Ifrån Stockholm, – de glada dagar, du der beredde mig, önskade jag kunna återgälda – reste jag till Strengnäs, derifrån till Stenhammar midt i Sörmland, Kræmers oändligt sköna egendom. Der lefde jag ett par angenäma dagar i kretsen af hans älskliga familj, hvartill jag i synnerhet räknar Fröken Louis, brordotter från Porkarla, en qvinna med junoniska former, god och mild, men utan intelligens och kär i rödrockarne. Derifrån begåfvo vi oss till Finspong, der jag träffade en ungdomsvän, så efter canalen till Motala, besågo Vadstenas och
 30 Ulvastras hus ruiner, Ombergets herrlighet, Brahehus ruiner och hunno Jönköping, der jag några dagar calasade hos Hofrättsassessorer och Upsalavänner, besåg Husqvarna, champagnade hos en brukspatron i närheten. På ångbåt gick jag till Hjo och for så öfver Billingen hit. Här har jag varit sedan Fredagsafton och ernar resa endera dagen, då min resekamrat kommer med vår vagn från Småland och hämtar mig, för att bege oss till en brukspatron vid Lidköping, och derifrån till Wermeland. – På återvägen derifrån kommer jag åter till Stenhammar och Stockholm mellan den 21–28 Augusti. Jag hoppas att du då icke är bortrest till Finland. Ett bref kan du ju tillsända mig på »*Carlstad*
 40 *och Björnö, Assessor Löwenhjelms*».

Din Roman har jag hört obeskrifligt berömmas i Jönköping, der du har ett colossalt anseende.

Några dagar derefter

Trefnaden blir allt större och större, ju närmare resedagen nalkas. Jag blir så vänligt och familjärt bemött, att jag riktigt mår som en perla i gull, ty gull ligger i *fleres* af omgifningens karakterer. Friherrinnan har bjudit mig vistas hos dem ett par månader nästa sommar, att i
 50 allsköns mak arbeta på mina egna saker. Om jag kommer att begagna mig af offerten, vete Gud. Nog vore det roligt. – Baronen eger 1/6 i ett gods om 100 000 på Dal, hör jag, och att dömma efter de stora intraderna af bostället, måste affärerna stå godt. – Friherrinnan har berättat något ur sitt lif. Hon började skriva vid fyra års ålder bref och vid 7 års ålder en Idyll i Gessners smak, som Mamsell Bremer infört i

Grannarne; hon började samma år sin dagbok, som som än i dag fortfar och innehåller hela hennes inre och yttre lif. Hon kunde redan tidigt franska, tyska och engelska, vid 12 års ålder. En slags klockarkärlek har rätt mellan någon af iformatorerna, men så fin och eterisk, som den skildras i Blenda. Hon var i ungdomen öfverallt balens och societeternas drottning genom sin qvickhet och sina behag och 25 talenter, och deraf har hon i sina skrifter, säger hon, icke Mamsell Bremers sörjande stämning, hvori hon beklagar sin egen brist på behag och beundran för personliga gracer. Nu nog.

10

Tuus Lénström

Helsa Carléns och Törner

I dag d(«en») 20 är Frih(«errinnan»)s namnsdag och jag måste skrifva vers, hvilket upptager tid. På afton blir en tillställning. Fröken Ebba helsar »den goda, beskedliga Snellman», under hvilken titulatur hon alltid nämner dig. – Frih(«errinnan») sade sig vilja skrifva ett bref ini midt till dig. Jag vet icke huru hon gör.

20

//Om Molbech har rest, så sänd detta bref på Posten. Jag skall betala postpengarne, när jag reser genom Stockholm och uppsöker dig.//

29 C. K. F. MOLBECH – J. V. SNELLMAN 23.VII
1842

HUB, JVS handskriftssamling

Min hiertlige Tak for det modtagne Blad – for Deres mig tiltænkte Afskedsbesøg, og for al deres mig her udviste Hengivenhed! – Maatte vi engang i Kiöbenhavn kunne fortsætte et her stiftet Bekiendtskab, der har været mig kiært og interessant. Kommer De nogen Gang til os og finder mig endnu blant de Levendes Tal, vilde det glæde mig, om De vilde betragte mit Huus som deres Hiem i Danmark. Maatte Fremtiden skienke Dem venlige Dage – og opfylde hvad Deres Fædreland får love sig af Dem. Jeg interesserer mig meget for detta, og ønsker at Finland med lige Held paa en dobbelt Vei, den udviklede Nationalitets og den litteraire og videnskabelige Culturs, maa komme til at indtage den Plads blandt Europas Folkeslag, det fortæner.

30

40

Skade, at jeg ikke kom til at tale med Dem om Deres Novelle! Der var et og andet, jeg havde havt lyst at meddele Dem. – Lad min Erindring følge Dem til helsingfors, hvar jeg husker, de snart maatte finde den Virkekreds, de kan attraae, og vær stedse forvisset om den Agtelse og Hengivenhed, hvormed jeg er

Deres
C. Molbæch

Stockholm 23. Jul. 1842.

50